

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor strategického rozvoje kraje
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j. KUOK 118708/2020

V Olomouci dne 20. listopadu 2020

Sp. Zn.: KÚOK/114494/2020/OSR/9071

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Martin Hruběš

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 4

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, bylo Magistrátem města Přerova, Odborem stavebního úřadu a životního prostředí, Oddělením stavební úřad, sídlem Bratrská 34, 750 11 Přerov (dále jen „*magistrát města Přerova*“), postoupeno odvolání [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] (dále jen „*odvolatelka*“) proti usnesení Magistrátu města Přerova ze dne 3. 9. 2020, č. j. MMP/182454/2020/KT/Dvl, kterým byla zamítnuta odvolatelčina námitka podjatosti ze dne 14. 8. 2020, směřující proti vedoucímu Odboru stavebního úřadu a životního prostředí Magistrátu města Přerova, RNDr. Pavlu Julišovi. Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný odvolací orgán podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (dále jen „*zákon o krajích*“), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), přezkoumal v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu odvoláním napadené rozhodnutí a na základě zjištěných skutečností rozhodl následovně:

odvolání [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] [redacted] ze dne 23. 9. 2020, se v souladu s § 14 ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu

zamítá

a usnesení magistrátu města Přerova ze dne 3. 9. 2020, č. j. MMP/182454/2020/KT/Dvl se

potvrzuje

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

odvolatelka

Odůvodnění

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje (dále jen „*krajský úřad*“) zjišťil z předloženého správního spisu následující skutečnosti.

Dne 30. 6. 2020 oznámil Magistrát města Přerova, jakožto stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“), zahájení územního řízení na základě žádosti podané společností ČEZ Distribuce, a. s., IČ: 247 29 035, sídlem Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2, zastoupené společností ENPRO ENERGO, s.r.o., IČ: 286 28 250, sídlem Sokolská 137/45, 757 01 Valašské Meziříčí 1, ze dne 30. 6. 2020, pro stavbu: č. IE-12-8006902 „*Přerov-Henčlov, obnova vedení, vNN, kNN, PR*“ v katastrálním území Henčlov, a to oznámením o zahájení předmětného řízení č. j. MMPPr/150352/20250/PR.

V návaznosti na předmětné oznámení o zahájení řízení podala odvolatelka dne 14. 8. 2020 námitky podjatosti těchto úředních osob: Radmila Pospíšilová, oprávněná úřední osoba ve výše uvedeném územním řízení, Ing. Jaromír Kluka, vedoucí oddělení stavebního úřadu, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, RNDr. Pavel Juliš, vedoucí Odboru stavebního úřadu a životního prostředí a Ing. Petr Mlčoch, tajemník Magistrátu města Přerova. Magistrát města Přerova postupoval v souladu s § 14 správního řádu a nejprve předal námitku podjatosti ze dne 14. 8. 2020, kterou odvolatelka vznesla v řízení vedeném pod sp. zn. MMPPr/136505/2020/STAV/SÚ/PR (ve spise též 2020/136505/STAV/SÚ/PR) a kterou namítala podjatost Ing. Petra Mlčocha, tajemníka Magistrátu města Přerova, k rozhodnutí jeho představenému. Jedině takový postup totiž zaručuje, že budou i ostatní odvolatelkou podané námitky podjatosti vypořádány v souladu se zákonem a k tomu oprávněnou úřední osobou, o jejíž nepodjatosti nejsou pochybnosti.

Představeným neboli služebně nadřízenou úřední osobou tajemníka Magistrátu města Přerova Ing. Petra Mlčocha je Ing. Petr Měřínský, primátor statutárního města Přerova (dále jen „*primátor*“), který o předmětné námitce podjatosti Ing. Petra Mlčocha rozhodl v řízení vedeném pod sp. zn. MMPPr/178012/2020/03/ORG, usnesením ze dne 1. 9. 2020, č. j. MMPPr/182201/2020/ORG, a to tak, že předmětnou námitku podjatosti zamítl.

K názoru primátora statutárního města Přerova se poté přiklonil i krajský úřad v rámci odvolacího řízení při rozhodování o námitce, kdy svým usnesením č. j. KUOK 118704/2020 jeho usnesení ze dne 1. 9. 2020, č. j. MMPPr/182201/2020/ORG potvrdil.

Jako další v pořadí, v závislosti na služební hierarchii Magistrátu města Přerova, byla vypořádána odvolatelčina námitka podjatosti směřující proti RNDr. Pavlu Julišovi, také ze dne 14. 8. 2020. O té rozhodl v souladu s §14 správního řádu představený RNDr. Pavla Juliše, kterým je tajemník Magistrátu města Přerova Ing. Petr Mlčoch (dále jen „*tajemník*“), když předmětnou námitku podjatosti posoudil jako nedůvodnou a s ohledem na to ji také zamítnul svým usnesením ze dne 3. 9. 2020, č. j. MMPPr/182454/2020/KT/Dvl.

Proti předmětnému usnesení tajemníka Magistrátu města Přerova podala odvolatelka své odvolání dne 23. 9. 2020. Jelikož šlo o tzv. blanketní odvolání, vyzval tajemník odvolatelku dne 30. 9. 2020, aby doplnila své odvolání, přičemž jí k tomuto stanovil lhůtu 5 dnů od doručení zmíněné výzvy. Zejména ji vyzval k uvedení toho, v jakém

rozsahu předmětné rozhodnutí napadá a v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí, resp. řízení, které vydání odvoláním napadeného rozhodnutí předcházelo. Dle údajů v předmětném spisu byla odvolatelce předmětná výzva doručena 10. 10. 2020. Samotné výzvě pak odvolatelka vyhověla a své odvolání doplnila podáním ze dne 13. 10. 2020.

Tajemník podané odvolání přezkoumal jak z hlediska jeho včasnosti, tak z hlediska možného uplatnění institutu tzv. autoremedury z jeho strany. Jelikož však neshledal existenci podmínek pro postup podle § 87 správního řádu (autoremedura), postupoval v souladu s § 88 správního řádu a podané odvolání předal spolu se svým stanoviskem k věci dne 22. 10. 2020 krajskému úřadu.

Krajský úřad přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy s projednávanou věcí souvisejícími. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumá jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám, o nichž nelze mít důvodně za to, že by mohly mít vliv na soulad rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tedy omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně.

Jestliže odvolací správní orgán dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo přezkoumávané rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání a rozhodnutí, nebo též zmiňované rozhodnutí nebo jeho část změní. Jestliže odvolací orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku ho potvrdí. Neshledá-li odvolací orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, které mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Krajský úřad v souladu s § 81 a násl. správního řádu přezkoumal odvolání odvolatele, a to jak po formální, tak po obsahové stránce. V první řadě se krajský úřad zabýval otázkou zákonných požadavků a náležitostí odvolání, tj. zejména zkoumal to, zda bylo podané odvolání v souladu s § 37 odst. 2 a § 82 správního řádu. Z podaného odvolání tak musí mít být patrné, kdo jej činí, jaké věci se týká a co odvolatel navrhuje. Zároveň musí odvolání obsahovat údaje o tom, proti jakému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je odvolatelem spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí, popř. řízení, které vydání odvoláním napadeného rozhodnutí předcházelo. Platí, že pokud odvolatel neuvede, v jakém rozsahu rozhodnutí prvostupňového správního orgánu napadá, domáhá se zrušení celého rozhodnutí. Odvolání směřující jen proti odůvodnění rozhodnutí je v souladu se zákonem nepřípustné.

Po přezkoumání formální stránky odvolání krajský úřad zkonstatoval, že zákonné požadavky na formu odvolání stanovené § 37 odst. 2 a § 82 správního řádu jsou u odvolání splněny. K tomu, aby bylo možné odvolání přezkoumat i po stránce obsahové, však přistupují další dvě zákonné podmínky dle § 81 a 83 správního řádu, při jejichž absenci není přezkum odvoláním napadeného rozhodnutí v rámci odvolacího řízení možný. Konkrétně jde o podmínku, která stanoví, že odvolání musí

být podáno v zákonné odvolací lhůtě a osobami k tomu oprávněnými. Zmíněné zákonné podmínky dle § 81 a § 83 správního řádu musí být splněny kumulativně, tj. absence byť jen jedné z těchto podmínek má za následek nepřípustnost odvolání a tudíž nemožnost na základě předmětného odvolání přezkoumat odvoláním napadené rozhodnutí v rámci odvolacího řízení.

Požadavek na osobu odvolatele uvedený v § 81 správního řádu omezuje možnost podat odvolání pouze na účastníky správního řízení. Účastníkem řízení vedeného pod sp. zn. MMP/002388/2020/32 o námitce podjatosti vznesené odvolatelkou proti RNDr. Pavlovi Julišovi je s ohledem na § 27 odst. 1 správního řádu pouze odvolatelka. Odvolatelka je tak osobou oprávněnou k podání odvolání.

Druhá zákonná podmínka stanoví povinnost odvolatele podat odvolání včas, a to do uplynutí zákonné lhůty pro podání odvolání, která činí v souladu s § 83 správního řádu 15 dnů. Tato lhůta pak začíná běžet ode dne oznámení rozhodnutí. Dle příslušného správního spisu jí bylo usnesení tajemníka, kterým tento rozhodl o její námitce, doručeno dne 10. 9. 2020. Odvolání pak odvolatelka podala dne 23. 9. 2020. Lze tedy konstatovat, že odvolání bylo podáno včas a k tomu oprávněnou osobou.

Jelikož bylo podané odvolání v pořádku jak po stránce formální, tak z hlediska požadavku na splnění zákonných podmínek dle § 81 a § 83 správního řádu, mohl se krajský úřad přesunout k přezkumu samotného obsahu podaného odvolání. Tímto se odvolatelka domáhá zrušení usnesení ze dne 3. 9. 2020, č. j. MMP/182454/2020/KT/Dvl a vrácení věci tajemníkovi k novému projednání.

Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává odvolací orgán jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Odvolatelka ve svém odvolání namítá zejména to, že se tajemník při vyřizování její námítky podjatosti nedostatečným, a tudíž i nepřezkoumatelným, způsobem vypořádal s materiálním posouzením námítky. Poukazuje také na to, že otázku podjatosti je třeba posuzovat nejen ze subjektivního hlediska, ale též z hlediska objektivního, přičemž tvrdí, že tajemník objektivní hledisko nevzal v potaz, resp. z odůvodnění nevyplývá, že by případnou podjatost RNDr. Pavla Juliše z objektivního hlediska posoudil. Tajemník tak dle tvrzení odvolatelky posoudil pouze subjektivní vztah RNDr. Pavla Juliše k věci, ale už se nezabýval tím, zda existují objektivní okolnosti, které jsou schopné vyvolat pochybnosti o její nepodjatosti v konkrétním případě.

K rozsahu prokázání samotné podjatosti pak odvolatelka zároveň odkázala na judikaturní závěr stanovující, že vyloučení soudce (analogicky se uplatňující i v případě úředních osob) z projednávání a rozhodování ve věci může být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít na základě provedené úvahy pochybnosti o nepodjatosti konkrétního soudce, resp. úřední osoby. Odvolatelka pak poukazuje na to, že takováto úvaha v odvoláním napadeném usnesení absentuje, což činí předmětné usnesení nepřezkoumatelným.

Krajský úřad souhlasí s tvrzeními odvolatelky ohledně způsobu posouzení namítané podjatosti správním orgánem a analogického uplatnění ustálené soudní judikatury řešící problematiku podjatosti soudců i na případy posuzování podjatosti úředních osob. Jak uvádí odvolatelkou zmiňovaný nálezný Ústavního soudu I. ÚS 167/94 ze dne 27. 11. 1996 ve své právní větě: „...*Podmínka § 14 odst. 1 občanského soudního řádu*

zakládá vyloučení soudců z projednávání a rozhodování věci nikoli pouze pro jejich skutečně prokázanou podjatost, ale již tehdy, jestliže "lze mít pochybnost o jejich nepodjatosti". Nejde tudíž pouze o hodnocení subjektivního pocitu soudkyně, zda se cítí nebo necítí být podjatá, anebo hodnocení osobního vztahu k účastníkům řízení, ale o objektivní úvahu, zda - s ohledem na okolnosti případu - lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být.", správní orgán je při posuzování namítané podjatosti jednoznačně povinen vzít v potaz jak hledisko subjektivní, tak hledisko objektivní. Úvaha, která správní orgán vedla k jeho závěru, pak musí být rozvedena v odůvodnění jeho usnesení tak, aby byl naplněn požadavek stanovený § 68 odst. 3 správního řádu.

Odvolatelka ve své námitce podjatosti ze dne 14. 8. 2020 ke svému vztahu vůči RNDr. Pavlu Julišovi uvedla, že byla přímou podřízenou RNDr. Pavla Juliše, a tak s ním v době jejího pracovního poměru u statutárního města Přerova byla v každodenním kontaktu po dobu několika let a společně spolu nejednou trávili čas i v rámci mimopracovních aktivit. Tato odvolatelkou tvrzená skutečnost má dle jejích slov zakládat důvodný předpoklad pochybnosti o nepodjatosti RNDr. Pavla Juliše. S ohledem na to pak odvolatelka ve své námitce podjatosti žádala o delegaci správní věci vedené pod sp. zn. MMP/136505/2020/STAV/SÚ/PR na jiný věcně příslušný správní orgán.

RNDr. Pavel Juliš se k věci vyjádřil následovně: „S [REDAKCE] jsem opravdu byl po dobu jejího pracovního poměru se statutárním městem Přerov, zejména v době jejího zařazení na oddělení stavebního úřadu našeho odboru, v častém, takřka každodenním kontaktu a po tuto dobu jsme se setkávali i při mimopracovních aktivitách, jako byly oslavy životních jubileí kolegů či nás samotných, předvánoční setkání zaměstnanců a podobně. Také jsme spolu krátce pracovali jako členové závodního výboru odborové organizace. V současné době se však spolu nestýkáme ani spolu nekomunikujeme. Pokud se potkáme, krátce se pozdravíme jako bývalí kolegové, kteří spolu dobře vycházeli. Nevidím žádný důvod, proč bych měl mít jakýkoliv osobní zájem na tom, jakým způsobem bude v části Henčlov provedena modernizace sítě elektrického vedení, resp. připojení rodinného domu manželů [REDAKCE] což je mj. předmětem územního řízení. Nikdy jsem ani nebyl nikým, v zaměstnání či soukromě, požádán o zvýhodnění či znevýhodnění některého z účastníků řízení. O tom, že je účastníkem předmětného územního řízení [REDAKCE] jsem se dozvěděl až po obdržení její námítky podjatosti.

Kromě toho mám za to, že možnost svévolného zasahování vedoucího STAV do správních řízení vedeným naším odborem je obecně eliminována, a navrhovatel, coby bývalý vedoucí oddělení stavební úřad, to jistě ví, „Opatřením vedoucího odboru k provedení vnitřního předpisu č. 9/2014, Spisový řád Magistrátu města Přerova, ve znění pozdějších předpisů“, kterým je mj. upraven způsob přidělování písemností jednotlivým pracovníkům odboru k vyřizování, jakož i odpovědnost za jejich vyřízení. Vedoucí odboru písemností vyhotovené v rámci přenesené působnosti podepisuje pouze v případě, že se na jejich vyhotovení podílejí úřední osoby z různých oddělení odboru. Já, jako vedoucí odboru, znám obsah doručených písemností a tyto přiděluji k vyřízení jednotlivým oddělením. Na vyřizování odesílaných písemností se z hlediska aplikace speciálních předpisů nepodílím. Z pozice vedoucího ve vybraných případech nahlížím do spisu pouze za účelem kontroly formální správnosti úředního postupu, zejména dodržování stanovených lhůt pro jednotlivé úkony a formální náležitosti jednotlivých úkonů. V takových případech je vedoucí odboru ve spise též uveden jako oprávněná úřední osoba ve věci kontroly vedení spisu. Ve většině případů však do

spisů nenahlížím a nechávám se o průběhu řízení informovat ústně odborně způsobilým referentem, který spis vyřizuje, nebo vedoucím oddělení. Ve shora uvedeném řízení jsem do spisu nikdy nenahlížel, neúčastnil se žádného ústního jednání, ani jsem nebyl přítomen na žádné kontrolní prohlídce či místním šetření.“

Z vyjádření RNDr. Pavla Juliše tedy plyne, že se necítí být podjatý a nevidí důvod pro to, aby v řízení, z něhož proti němu vzešla námitka podjatosti, postupoval tak, aby některému z jeho účastníků přihoršil nebo přilepšil, resp. aby v tom smyslu působil na své podřízené rozhodující v předmětném územním řízení.

K tomuto závěru se po zhodnocení věci přiklonil i tajemník v odůvodnění svého odvoláním napadeného usnesení, když uvedl, že mu nebyly vedoucím Odboru stavebního úřadu a životního prostředí sděleny, ani sám neví o žádných skutečnostech, pro které by bylo možné pochybovat o nepodjatosti RNDr. Pavla Juliše v řízení, v němž byla námitka podjatosti odvolatelkou vznesena. Ani z vyjádření odvolatelky, ani z vyjádření RNDr. Pavla Juliše navíc neplyne, že by jejich vztah byl něčím zvláštní, ať už ve smyslu pozitivním či negativním, tj. že by k sobě měli přátelštější vztah nebo se mezi nimi naopak vyskytovalo určité nepřátelství, averze či jiný konflikt, které by přetrvaly až do dnešního dne.

Krajský úřad konstatuje, že subjektivní hledisko, s ohledem na vyjádření RNDr. Pavla Juliše, neukazuje na to, že by se cítil jakkoliv podjatý v rámci řízení, v němž proti němu odvolatelka uplatnila námitku podjatosti. Při bližším pohledu na nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. 7. 2001 lze přitakat odvolatelčině názoru ohledně subjektivního hlediska možné podjatosti, tj. že není možné vycházet pouze z postoje RNDr. Pavla Juliše k tomu, zda se cítí či necítí být podjatým. Krajský úřad nicméně nemůže přisvědčit tvrzení odvolatelky o tom, že je splněno objektivní hledisko podjatosti, tj. že zde existují skutečnosti indikující to, že je RNDr. Pavel Juliš podjatý, popř. skutečnosti, které zakládají přinejmenším pochybnosti o tom, že podjatý není.

Judikát Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 zároveň stanoví, že: *„K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může dojít teprve tehdy, je-li evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude schopen nezávisle a nestranně rozhodovat.“* (srov. též rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 5. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 267/07). Samotnou skutečnost, že spolu odvolatelka a RNDr. Pavel Juliš působili pod jedním zaměstnavatelem ve vztahu nadřízený-podřízený tak krajský úřad nevidí jako objektivní skutečnost, která by byla sama o sobě schopna vyvolat pochybnosti ohledně toho, zda bude RNDr. Pavel Juliš ve věci, v níž byla námitka podjatosti odvolatelkou vznesena, postupovat tak, aby odvolatelce či jinému účastníkovi daného řízení přihoršil či přilepšil.

Ani stěžovatelkou zmiňovaný nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94 nepřijde krajskému úřadu přiléhavý na zde řešenou situaci. Z popisu skutkového stavu případu, kterého se zmíněný nálezy Ústavního soudu týkal, vyplývá, že v dané situaci šlo o velmi vyhrocenou situaci, kdy navrhovatelka, resp. právní zástupkyně účastnice řízení u Okresního soudu v Písku podala proti jeho rozsudku odvolání, v němž označila dané rozhodnutí za „*právní zmetek*“. Zároveň se právní zástupkyně nelichotivě vyjádřila v tisku na adresu samosoudkyně, která předmětný rozsudek vydala. Tato událost pak měla soudní dohru ve dvou směrech, kdy zmíněná samosoudkyně podala na danou právní zástupkyni trestní oznámení, na což reagovala daná právní zástupkyně tím, že vůči ní vznesla námitku podjatosti v

soudním řízení u Okresního soudu v Písku. Ačkoliv poté nebyl Krajským soudem v Českých Budějovicích shledán důvod pro vyloučení zmíněné soudkyně pro podjatost a trestní řízení proti zmíněné právní zástupkyni bylo zastaveno, Ústavní soud se přiklonil k tomu, že v daném případě byly pochybnosti o podjatosti zmíněné samosoudkyně jasně dány. Objektivní okolnosti případu zde, dle jeho názoru, ukazovaly na to, že konflikt mezi rozhodující samosoudkyní a zmíněnou právní zástupkyní dosáhl takové povahy a intenzity, že bylo nepochybně i v zájmu samosoudkyně, aby předmětné řízení u Okresního soudu v Písku vedl někdo jiný.

Krajskému úřadu se po prostudování spisu a příslušné judikatury, zejména ale nikoliv pouze odvolatelkou zmiňovaného nálezu Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, nejeví odvolatelčina námitka ohledně existence podjatosti jako důvodná, jelikož neshledal objektivní skutečnosti, které by na existenci podjatosti ukazovaly. Obsah příslušného správního spisu, vyjádření odvolatelky, vyjádření RNDr. Pavla Juliše ani jiné skutečnosti nenapovídají tomu, že by zde šlo o skutkově stejnou nebo podobnou situaci jako v případě citovaného Ústavního nálezu I. ÚS 167/94 a byl zde nějaký vyhrcožený konflikt vyvolávající pochybnosti o nepodjatosti RNDr. Pavla Juliše.

Krajský úřad konstatuje, že si je vědom skutečnosti, že otázka podjatosti nemůže být nikdy postavena zcela najisto (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. 7. 2001). Zároveň má ale za to, že samotný fakt, že mezi odvolatelkou a RNDr. Pavlem Julišem existoval v minulosti spolupracovnický vztah, není objektivní skutečností, která by sama o sobě ukazovala na existenci podjatosti dle § 14 správního řádu, resp. na to, že RNDr. Pavel Juliš bude postupovat v rozporu se zásadami správního práva uvedenými v § 7 správního řádu a pokusí se ovlivnit předmětné územní řízení, resp. názor či postup oprávněné úřední osoby pro dané řízení a tím i jeho výsledek.

Ačkoliv by šla odvoláním napadenému usnesení ze dne 3. 9. 2020, č. j. MMP/182454/2020/KT/DvI, vytknout určitá strohost jeho odůvodnění existence či neexistence objektivního hlediska podjatosti, resp. objektivních skutečností svědčících o tom, že se v případě RNDr. Pavla Juliše o podjatost jedná, nelze přisvědčit tvrzení odvolatelky o tom, že tajemník zanedbal své povinnosti. Hmotněprávní rozbor v usnesení tajemníka neabsentuje, nicméně jeho úvahy mohly být v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu lépe a více rozvedeny. Nelze však mít za to, že stručnější odůvodnění jedné z jeho úvah, které ho vedly k jeho závěru vyslovenému ve výroku odvoláním napadeném usnesení, je vadou mající za následek nepřezkoumatelnost předmětného usnesení. S námitkou podjatosti se tajemník v odůvodnění svého rozhodnutí i tak dostatečně vypořádal, a lze uzavřít s tím, že otázku podjatosti RNDr. Pavla Juliše posoudil jak ze subjektivního, tak z objektivního hlediska.

Proto krajský úřad postupoval tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí a odvolání [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] [redacted] proti usnesení ze dne 3. 9. 2020, č. j. MMP/182454/2020/KT/DvI v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení účastníků

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se v souladu s § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Obdrží:

1. [redacted] bytem [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]

Otisk úředního razítka

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu
Odboru SR KÚOK

Dále obdrží:

2. Magistrát města Přerova, Kancelář tajemníka, sídlem Bratrská 34, 750 11 Přerov
3. ad/a-330-V-5